

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΑΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

2
—
1905

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS

BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Y.D της K.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΤΑΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΤΑΤΙΝΟΥ

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

36.

Χαρτ. 0.17><0.12. Αιώνος XVIII (φ. 115).

1 (φ. 7^a). « Βίβλος, πολυειδῆ τινα ζητήματα λέουσα εὐχρινῶς ὑπὸ [Βαρθολομαῖον] Κωνσταντίνου συντεθεῖσα, τοῦ καὶ συναρμοστοῦ τῶν λεγομένων Μηνιαίων γεγονότος».

Περιέχει δογματικὴν θλην. Ἐν φ. 2^a κ. ἐ. προτάσσεται « Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου » μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰς σελίδας παλαιᾶς ἀριθμήσεως, διηρημένης εἰς μέρη δύο, ὅν τὸ μὲν πρώτον περιέχει κεφάλαια θ', τὸ δὲ δεύτερον ιθ'.

Ἐν τῇ διηγῇ τοῦ φ. 2^a: « Ἐκ τῶν τοῦ Βαρθολομαίου Ιμβρίου ».

2 (φ. 94^a). « Σύνοψις προσιμιακῶν μαθημάτων » [¹Ἐπι τῶν τοῦ Κονδελλεάκ].

Ἡ στάχωσις βυρσίν ἀπλῆ.

¹ Συνέχεια ἐκ τῆς σ. 235 τοῦ Β' Τόμου.

37.

Χαρτ. 0,20×0,15. Αιώνος ΧΙΧ (σ. 1312).

1 (σ. 1). Ἐκκλησιαστική ιστορία Κωνσταντίνου Κουτογάνη ἀντιγραφεῖσα ὑπὸ Νικάνδρου Ζανουβίου τοῦ ἐκ Κυδωνίας τῆς Κρήτης. « Ἀθήνησι. αὐγεῖ ».

Ἐν τῷ μεταξὺ σελιδες τινὲς ἀγραφαι.

2 (σ. 1273). « Συγγραφεῖς τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἔκκλησίας ».

Ἐν τούτοις σ. 1284 περὶ Ἀδριανίου Κοραῆ, σ. 1287 περὶ Κωνσταντίνου Κούμα, σ. 1291 περὶ Γεωργίου Γενναδίου, σ. 1295 περὶ Ιωάννου Βενθύλου, σ. 1296 περὶ Νεοφύτου Βάζου, σ. 1298 περὶ Κωνσταντίνου Οικονόμου, σ. 1311 περὶ Κωνσταντίνου Κοντογόνη.

Ο κῶδιξ ἰσταχωμένος ὑπὸ νεωτέρου βιβλιοδέτου.

38

Χαρτ. 0,22×0,145. Αιώνος XVII (φ. 94).

« Ιστορία περὶ τῶν μυθολογουμένων θεῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων ἔθνων, ἔτι καὶ περὶ τῶν ἡμιθέων, ἥτοι ἡρώων, ναῶν τε, θυσιῶν καὶ λατρειῶν τῶν αὐτῶν» μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τῆς ιταλικῆς εἰς τὴν ὑμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον· νῦν τε πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα, διὰ συνδρομῆς καὶ ὀπάνης χυρίου Πολιζώη Λαυπανητζιώτη. Ἐνετίησι. αὖν^τ 1757 παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Τζάττᾳ. Con licenza de' Superiori e privilegio. Con Licenza de Superiori e privilegio ».

Ἄνευ περικαλύμματος.

Ἔδι. Ἀνδρέου Παπαθεοδόλου Ερετοῦ Νιοβληνίκη Φιλολογία. Ἐν Ἀθήναις. 1857. Μέρ. Β' σ. 54 ἀρ. 113.

39.

Χαρτ. 0,20×0,127. Αλάνος XVIII (φ. 215).

- 1 (φ. 1^a). « Ἰπποκράτους περὶ νούσων ».
  - 2 (φ. 98^a). « Ἰπποκράτους περὶ τῶν παθῶν ».
  - 3 (φ. 118^a). « Ἰπποκράτους περὶ τῶν ἔκτος παθῶν ».
  - 4 (φ. 161^a). « Ἰπποκράτους περὶ παρθενίων ».
  - 5 (φ. 168^a). « Ἰπποκράτους περὶ γυναικείας φύσιος ».
- Ταῦτα καὶ ἡν τοιαῦτα φάγη ἡ πίη ὡς πρὸς εἶπομεν.
ῶστε ὄντα...
Ανευ περικαλύμματος.

40.

Χαρτ. 0,20×0,14 Αλάνος XVIII (φ. 109).

‘Πρωθανεοῦ Τῆς μετὰ Μῆρον βασιλείας βιβλία η’.

Κείμενον μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

Λείπουσι τοῦ Βιβλίου Α' τὰ δέ πρωτα κεφάλαια καὶ μέρος τοῦ ε'.
 ‘Αρχ (ἀκέρ.) . . . καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατρά-
 πας βαρβάρους· τούτοις γάρ καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ρώμαιοι με-
 γάλοι τε καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι. Προβαίνει ἐπειτα μέχρι τοῦ Βι-
 βλίου Σ' καφ. θ' ἐν ταῖς λέξεσι διαφόρως βιῶντες προσέμενον.
 ‘Ως δὲ τοῦ Μαξιμίνου ὁ στρα: δι' ὧν τελευτὴ τὸ φ. 95^b. Λει-
 ποντος δ' ἐνὸς φύλλου τὸ φ. 96^a ἀρχεται διὰ τῶν λέξεων σύνεδροι
 ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐκλεχθέντες. ἀλεσκευάσαντο καὶ
 οὓς μὲν εἰς τὴν Ρώμην ἀπέπεμψε... (Βιβλ. Ζ' καφ. α'). Τε-
 λευτὴ δὲ ὁ κῶδις, μένων κολοβός, διὰ τῶνδε· ως ὑπὸ βαρβάρων
 πάσχουσι· τὸ δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες...
 (Βιβλ. Ζ' καφ. ι^b’).

‘Ο κῶδις διαβεβρωμένος ὑπὸ τιλφῶν.

Στάχωσις ἀπλῆ βυρσίνη.

41.

Χαρτ. 0,21×0,165. Αιώνος ΧΙ.Υ (σ. 201×24).

1 (σ. 4). « Πρεσδός τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν, ἐν τῇ Ἐπαναστάσει μετὰ Ηρώτα συμβάντα Τύψηλάντε. - Ἐν περιλήψει. - Τὰ μετά ταῦτα ἔργα τινὰ τῶν Ἐρόρων, καὶ παυσιν των· μὲ τῶν σωθεντῶν, πραγμάτων τὸ τέλος. Γραφαὶ τιναί. - Ο "Ορχος καὶ τὸ λεξικόν».

Προηγεῖται ἐν σ. 2 διάγραμμα στήλης, υφ' ἣν ἡ ἐπιγραφή « Λι Σκιαὶ τῶν ἐν Δακίᾳ πεσόντων Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος των. Ἀνατιθέασι τὴν μνήμην των τῷ "Ἀνακτι τῆς Ανεξαρτητοῦ Ἑλλάδος εἰς "Οθωνι"». Ἐν δὲ σ. 3 Σχεδίου σφραγίδος τῆς Ἐταιρείας τῶν Φιλομούσων καὶ τάδε. Κατὰ τὴν αἰτησιν του, ὁ κυριος Αθανασιος Ξεδηλος Πελοποννήσιος, συναριθμηθεὶς τὸν Κατάλογον τῆς ἐν Αθήναις Φιλομουσου Ἐταιρείας, καὶ Γνωρίζεται εἰς τὸ ἔξης Μέλος Γνήσιον. του δλοκάληρου αὐτῆς Σώματος. Ἐν Αθήναις τῇ 3. Αύγουστου-1817 ἑτος 4. Οἱ τῆς Φιλομούσου ἑταιρείας "Ἐφόροι" Μιχαὴλ Τουρναβίτης - » Ἀντώνιος Ιω. Μαρμαροτούρη. Σ. Σεραφείμ. Ἐρνανός Λέλης. - Σπυρίδων Πατούσας - »

2 (Μέρ. Β' σ. 2). « Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ. Ο Χιτῶν τοῦ Σωτῆρος ἐν Ῥωσίᾳ».

Άρχ. Βασιλεύοντος Μιχαὴλ Θεοδωροβίτζ ἐπὶ Πατριάρχου Φιλαρέτου τὸν μῆνα Μάρτιον 1625 ὁ τῆς Περσίας σιαχ Ἀμπάτης.

3 (Μέρ. Β' σ. 7). « Τὰ ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Ἅγιας Γραφῆς Ἀναφερόμενα ἐπτὰ Ἅγγέλων Ὄνόματα».

Ἐπιταὶ τὸ κείμενον ῥωσιστί.

4 (Μέρ. Β' σ. 9). « Ωδὴ προηγουμένου προοιμίου.

Ἐν σ. 6 τοῦ Α' μέρους Αἴας Ν. Καραβίας βουλευτῆς ἐξ Ἰθάκης τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων. Αθήνησι 19 Νοεμβρίου 1877.

Μέχρι μὲν τῆς σ. 201 ὁ κώδιξ ἡτο ἡριθμημένος ἔκπαλαι, τὰς δ' ἐν τελει σελίδες 1 - 24, ὧν μὲν μετά τὴν 14 ἀγραφοί, ἐσελίδωσα ἦγω.

Στάχωσις νεωτάτη.

42.

Χαρτ. 0,198-0,138. Αιῶνος XVII (φ. 262).

1 (φ. 2^a). «Διαταγαὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων θεακλῆ-
μεντος, τοῦ Ρωμαίων ἐπισκόπου τε καὶ πολίτου καθολικῆ
διδασκαλία, ἐν ὀκτὼ βιβλίοις».

Τελ. (φ. 82^a). δτι καλὸν καὶ συμφέρον συνεστᾶναι μᾶλ-
λον ἢ παρεῖσθαι τῷ σώματι, καὶ ἐνεργὸν τοῦτο παρέχειν
ταῖς ἀγαθαῖς πράξεσιν, ἢ ἀργὸν ἐκουσίως ἀποτελεῖν: —
“Ἐπονται ἐρυθροῖς γράμμασι τάδε: Ἡταν ἄλαις τριάντα τρεῖς
διατάξεις καὶ δὲν ταῖς ἔγραψα. ἢ δποίας εἶναι εἰς τὸ ἀσκη-
τικὸ βλι (διαγεγραμμένον) βιβλίῳ, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

2 (φ. 83^a). «Θευφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλ-
γαρίας Ἐρμηνία εἰς τὸ κατὰ Ματθαίον εὐαγγέλιον. Κεφ.
πέμπτον».

3 (φ. 102^b). «Κανὼν 5' τῆς ἔκτης οἰκουμενικῆς συνό-
δου».

“Ἐπονται καὶ ἄλλοι κανόνες οἰκουμενικῶν συνόδων μετὰ τῆς ἐρμη-
νίας τοῦ Ζωναρά.

4 (φ. 219). «Ἄπὸ ταῖς διαταγαῖς τῶν ἀγίων ἀποστόλων.
Διάταξις περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Πάσχα ἐβδομάδος κεφ. ιη'».

“Ἐπονται κανόνες Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Κυρίλλου κτλ.

5 (φ. 118^c). «Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύ-
μων Λόγος δτι καὶ τὸ νὰ συγχωρῇ ἀμαρτίας καὶ νὰ διορίζῃ
καιροὺς τῶν μετάνοούντων ὁ ιερεὺς εἰς τὴν παλαιὰν Διαθήκην
διετυπώθῃ».

“Ἄρχ. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἔξουσίαν τῆς ιερωσύνης ὃπου ἔχει,
εἰς τὸ νὰ ἐρευνᾶ καὶ νὰ ἔξετάζῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ

“Ἐν τῇ φρ. Ἰδε περὶ τούτου Σάθαν [Νεοελ. Φιλοβλ. σ. 319
[ῆ]κμασ[ε] περὶ τὰ 1660.

6 (φ. 121^α). « Μερικοὶ κανόνες εὐγάλμένοι ἀπὸ τὸ βιβλίον τῷ Βαλσαμῷ τὸ ἑποίον εἶναι σταυρίσο γραίω λατίνα ».

7 (φ. 140^α). « Κανόνιον τοῦ εὑρεῖν τὴν σελήνην ἐν τίνι ζωδίῳ καθ' ἔκχαστην εύρισκεται ».

“Ἐπειταὶ ἐν φ. 140^β κ. ἔ. α. Εἰδοσὶς τοῦ προκειμένου καὶ τις ἡ τοῦ του χρῆσις ε. Μετὰ συμπλήσθων ἐν φ. 146^β καὶ 147^α.

8 (φ. 148^α). « Παρασημειώσεις πρὸς τίνα τῶν ἐμφερομένων ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ».

“Ἄργ. Διατὶ οἱ γεωμέτραι εἰς οὓς μέρη διαιροῦσι τὸν ὄλον κύκλου τοῦ οὐρανοῦ.

Σημιώματα ἀστρονομικὰ καὶ χρονολογικά.

9 (φ. 150^α). « Χρυσόβουλον Ἰσαακίου τοῦ βασιλέως ».

“Ἄργ. Χάριν δὲ τοῦ κανονικοῦ καὶ τῶν ὑπὲρ χειροτονίας διδομένων συνηθειῶν ἐνεργεῖ μέχρι τοῦ νῦν χρυσόβουλον τοῦ δοιδίμου βασιλέως κῦρο Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ οὗτως ἔχον ἐν μέρει· Τυποῖ δὲ ἡ βασιλεία μου ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν Ἱερέων καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον.

Περιλαμβάνονται πρῶτον τὰ ἐκ τοῦ Βαλσαμῶν (‘Ράλλη καὶ Ποτλὴ Σύνταγμα κανόνων Τόμ. Α’ σ. 75 *Zachariac von Lingenthal Novellae post Justinianum* σ. 322) μέχρι τῶν λεξιῶν τοῦ χρυσοβούλου παρέστησε τῇ βασιλείᾳ μου, μεθ' ἃς ἐπονται τὰ τοῦ Βαλσαμῶν. Σὺν τῷ τοιούτῳ δὲ χρυσοβούλλῳ — τὰ κανονικὰ καὶ τὰ ὑπὲρ χειροτονίας. “Ἐπονται δ' ἐν τῷ κώδικι τούτῳ ἐν συνεχείᾳ τάδε· Σημείωσαι ἀναγκαῖον διὰ τὰ ζητούμενα κανονικὰ παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ μὴ διδόμενα ἵσως οἱ πλείους γάρ τῶν λαϊκῶν οὐ διδόσαι καλοθελῶς πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς αὐτῶν τὰ κανονικὰ λέγοντες τὸ εὐαγγελικὸν φήμα, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, δημερόπολις οὐδὲ γάρ ἐστι μισθὸς τὸ χάριν ἀποτροφῆς διδόμενον τῷ ἀρχιερεῖ.

10 (φ. 150^β). « Περὶ τοῦ ποίει εἶναι οἱ ἀρχιερεῖς ὅπου ἔγραψαν κανόνες, ἔξω ἀπὸ οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν σύνοδων, τοὺς διποίους ἔβεβαίωσεν οἱ ηκουμενικὴ ἔκτη καὶ ἐδόμη σύνοδος καὶ πόσους κανόνας ἔγραψεν ὁ καθένας ».

*Αρχ. Διονύσιος δροχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας ἔγραψε κανόνας δ.

11 (φ. 151⁶). «Νόμος γεωργικός».

Ἐν τοῖς ἀγράροις φ. Γα. 82⁶ καὶ 158⁶ - 162⁶ νιώτεραι χεῖρες ἐνέγραψαν δοκίμα κονδύλιον καὶ διάφορα σημειώματα ἀνάξια λόγου.

Ἐν δὲ φ. 119⁶ - 120⁶ ἐναγγινώσκονται τὰ χρονικὰ σημειώματα τέλε.

Εἰς τοὺς 1783 Μαρτίου 20.

Κίτος μεγάλω εύγαλε ἡ θάλασσα εἰς τὴν ξέρα ψώφιον ἀπὸ τὴν πολλὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ἔτρεξαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ χωρία νὰ τὸ γνωρίσουν καὶ κανεὶς δὲν τὸ ἐγνώρισεν τί δψάριον ἦτον καὶ ἐπεῖδον ἀπὸ τὸ κρέας του οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ ἔβρασαν καὶ ἐγίγνονταν λάδι - ἔβραζον δώδεκα ὅγγιας κρέας καὶ εὐγάζον δέκα ὅγγιας λάδι καθαρόν.

Εἰς τὰς 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Θεολόγου ἐκαμεν ἔναν φοβερότατον σισμὸν καὶ ὑπερθαύμαστον εἰς τὴν πόλιν λεγομένην Μεσάνην καὶ ἐσυκάθη ἡ θάλασσα (πρᾶγμα θαυμαστὸν) καὶ ἐκάλυψεν ὅσα πλοῖα εύρισκουνταν εἰς τὸν αὐτῆς λιμένα· καὶ τοῦτο τὸ ἐβεβαιώθημεν ἀπό τινας συμπατριώτας ὃποι εύρεθησαν εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην :

Σετούτη (;) ὥρα ἐκλονίσθη καὶ ἡ νῆσος αὗτη εἰς τὰς τρεῖς ὥρας σχεδὸν τῆς νυκτὸς μικρὸν τι· (προσθίτως ἐν τῇ φερῇ) καὶ ἐπείεσεν] δλος ὁ κολαδισμὸς τῶν [ό]σποιτίων ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν ὃποι ἦτον ἐλεπνὸν θέαμα εἰς τοὺς δρῶντας.

Εἰς τὸ ἔτος 1783 Μαρτίου 9 τῶν ἀγ. μ. μαρτύρων ἐκαμεν ἔναν μέγαν καὶ θαυμαστὸν σισμὸν εἰς ταύτην τὴν νῆσον ὃποι ἐτρόμαξεν ὁ λαός της εἰς ἀκρον τὰς ἐννέα τοῦ ἀνωθεν μηνὸς εἰς τὰς ὥρας τρεῖς σχεδὸν τῆς νυκτὸς καὶ ἐκράτισε ὥραν ἴκανην καὶ ἐκαμε μεγάλην φθορὰν εἰς τὴν δυστιχὴν νῆσον καὶ ἐξεραίτως εἰς τὰ δπιοθεν αὐτῆς χωρίας· τούτεστι Ἀθάνη καὶ Δραγανο καὶ δλα τ' ἀκόλουθα αὐτῶν ἐκρεμνήσθησαν τὰ οσποιτια των ἐκ θεμελίων καὶ ἦτον ἐλεπνὸν θέαμα εἰς τοὺς δρῶντας αὐτήν· ἀπ' αἰτίαις τοῦ αὐτοῦ

φοβεροῦ σισμοῦ ἐκλαυνήσετο ἀδιακόπως ἡ νῆσος διὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἐπέκεινα.

Τὰ χωρία Ἀθάνι καὶ Δράγανο εὑρίσκονται καὶ τὴν σήμερον ἔτι ἐν Λευκάδι, ὡς τε εἰς ταύτην τὴν νῆσον ἀναφέρονται τὸ πρώτον καὶ τὸ τρίτον σημεῖωμα. Λευκάδιοι δὲ ἡσαν καὶ οἱ παραστάντες εἰς τὸν ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας αεισμὸν, περὶ οὐ τὸ δεύτερον σημεῖωμα.

Κωδιξ ἄνευ περικαλύμματος, μεγάλως ἐφθαρμένος ὑπὸ τιλφῶν.

43.

Χαρτ. 0,21×0,153. Αλάνος XIII (φ. 145).

1 (φ. 2^a). «Εἰς τὸ Αὐτὸν Βον καὶ Γον Βιβλίον τῶν μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους: σχολαστικὰ. ζητήματα ἐκδόντα παρὰ Γερασέμου ἱερομονάρχου, Θλάχου τοῦ Κρητοῦ, κήρυχος τοῦ ιεροῦ εὐαγγελίου καὶ κοινοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου».

2 (φ. 122^a). **Μοναχοῦ Μελετέου Ἀγιοτριοδίτου** «Ἐρμηνεία συντομος περὶ φύσεως ἀνθρώπου».

Ἄρχ. 'Η παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐπενοήθη καὶ συνετέθη παρὰ μοναχοῦ Μελετίου Ἀγιοτριοδίτου, οὐχ ώς κοινόν τι ἐπινοήσαντος.

Ἐν φ. 1^a. Καὶ τόδε Σωτηρίου Ἱερόπαιδος τοῦ ἐκ Μαχαλᾶ τοῦ Ξηρομέρου. Ἐν φ. 145^b. 1784: αὐγούστου ζε. μετὰ διθωμεν ταύτην καὶ ἀντεγράψαμεν, καίτοι δύνωμενοι καὶ κακῶς πάσχοντες ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἐπισκεπτόμενοι παρὰ τοῦ κυρίου τῆς βίβλου καὶ οὐδὲν ἡμῶν ἐν Χριστῷ ιατροφίλοσόφου κυροῦ Σωτηρίου Ἱερόπαιδος τοῦ ἐξ Ἀκαρνανίας, καὶ πρὸς μνῆμαν ἐσημειώθη· δι πατριάρχης Καλλίνικος. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ κατωτέρω· Τὴν 16 Νοεμβρίου 1870 Δευτέρᾳ. Δωροῦμαι τὸ παρὸν εἰς τὸν φίλον μου Ἰωάννην Σταυρέλον λόγῳ εἰδικρινοῦς φιλίας καὶ ἀγάπης. Β. Ἀρκέλες.

Κωδιξ τιλφόβρωτος ἄνευ περικαλύμματος.

(Ἐπεται συνέχεια).